

og at der endelig ogsaa er sørget for ved det foreliggende Lovforslag og det Udkast til en Contract, som dermed er forbundet, at man faaer et bestemt Begreb om, hvad den Bøgløgaardsske Institut-Gaard er, naar den i Fremtiden muligt skal gaae over til en anden Bestemmelse, nemlig i hvad Stand den er, hvad der kan regnes til det Inventarium, der nødvendigst maa findes ved den og være tilstede i upaaklagelig Tilstand o. s. fr. Jeg skal derfor ikke paa dette Stadium, og ialtsald før end jeg har hørt, hvad det høitærede Things Medlemmer maatte gjøre for Bemærkninger ved Udvalgets Betragtning af Sagen, opholde Thinget længere.

M. N. Bruun: Jeg skulde tillade mig at udbede mig en Dplysning af det ærede Udvalg med Hensyn til den i § 3 omhandlede Godtgjørelse til Bestyreren af 900 Rbd. for af ham gjorte Udlæg. Det er mig ikke ganske klart, om disse 900 Rbd. ere Udlæg, der ere gjorte af hans private Formue, uafhængigt af Gaardens Indtægter. Det synes rimeligt, at det er Forstkud, der ere gjorte af Gaardens Indtægter; men klart er det ikke. Det vil nemlig fremgaae af Motiverne, at de Indtægter, han har havt af Gaarden ved at have denne til Afbenyttelse med aldeles fri Raadighed, har han kunnet anvende paa sig selv. Har han anvendt dem paa Forbedring af Gaarden i Løbet af nogle Aar, vil det vel kunne være at betragte som Noget, han har anvendt af sin private Formue; men det gjør dog med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt han skal have fuld Godtgjørelse, en Forstjæl, om disse 900 Rbd. ere anvendte i Begyndelsen af den Periode, hvort han har havt Gaarden, eller ikke; thi i første Tilfælde har han vist i en senere Periode allerede nydt Frugten deraf, og der kunde derfor, hvis det er Tilfældet, — forekommer det mig — være endel Anledning til at holde sig til, hvad der oprindeligt har været Ministeriets Hensigt at foreslaae, nemlig at der afbetales aarligt en Deel deraf. Det var denne Dplysning, jeg skulde tillade mig at udbede mig af den ærede Comitee, forsaavidt den seer sig istand til at give den.

Ordføreren: Jeg tør antage, at der

dog maa kunne gjøres en bestemt og kjendelig Forstjæl mellem, hvad der er anvendt og ligesom udlagt af Forstanderen, og hvad der ligesom frem kan ansees for Benyttelse af Gaardens Indtægter, idet der maa lægges Mærke til, at der allerede fra Først af har været tilstaaet Institutbestyreren personlig noget vist, — om end da kun et lille Bidrag, — at det heller ikke kan forudsættes som aldeles utvivlsomt, at han ikke paa anden Maade har seet sig istand til at erhverve Noget, og at han jo har været forpligtet til at aflægge sit Regnskab saaledes, at han udsatte sig for, at ethvert enkelt Punkt, som han ikke kunde forklare bevisligt at være brugt til netop de Poster, som den vedkommende Overbestyrelse vilde erkende for fuldt berettigede og ligesom nødvendige, den maatte han selv specielt staae til Ansvar for. Nu vilde nemlig aabenbart, som mig synes, den vedkommende Overbestyrelse ikke kunne ansee ham for fuldt berettiget til at anvende mere paa Gaarden, efter hvad der fra først af eengang for alle var erklæret, end hvad der ligesom var nødvendigt for, at Institutet iøvrigt kunde holdes i Drift, uden at der gjordes noget Tilskud af det Offentlige. Men naar det da et Aar efter et andet skete, at desuagtet noget mere var anvendt, for at den lagte Plan for Opdyrkningen ei skulde opgives, saa henviste han vistnok nærmest sig selv, hvilket er kjendeligt af de os forelagte Documenter, og henvises ligeledes af Bestyrelsen, til den Udset og det Gaab, at det maatte komme igjen i de følgende Aar. Men, naar det nu erindres, deels at de Aar, hvort han hidtil har bestyret Institutet, allesammen have været saadanne, hvort endel af Geden skulde opdyrkes, saa at denne Opdyrkelse først nu er fuldbendt, deels at der imellem disse Aar have været flere særdeles trykkende og vanskelige, saa vil det være let forklarligt, at det Gaab, som i denne Henseende kunde være tilstede hos ham første og anden Gang, dog ikke i den forløbne Tid og under de givne Forhold er blevet opfyldt. Fremtidigen er det nu vel sandt, at der snarere kunde være Udset til, at han i saa Henseende kunde komme til Sit igjen; men paa den anden Side turde det dog vist være indlysende, at det er et me-